

สาธารณรัฐประชาชนจีน

中华人民共和国

(The People's Republic of China)

ที่ตั้ง

ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกของทวีปเอเชีย มีพรมแดนติดต่อกับประเทศต่างๆ 15 ประเทศ โดยทิศเหนือ ติด มองโกเลีย รัสเซีย ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ติด เกาหลีเหนือ ทิศตะวันตก ติด คาซัคสถาน เติร์กเมนิสถาน ทาจิกิสถาน ปากีสถาน อัฟกานิสถาน อินเดีย เนปาล สิบขิม ภูฏาน ทิศตะวันออกและทิศใต้ ติด พม่า ลาว เวียดนาม ทะเลเหลือง ทะเลจีนตะวันออก และทะเลจีนใต้

พื้นที่

9.6 ล้านตารางกิโลเมตร มีพื้นที่ใหญ่เป็นลำดับที่ 3 ของโลก รองลงมาจากรัสเซียและแคนาดา

ภูมิประเทศ

คล้ายกับขั้นบันได โดยด้านตะวันตกไปตะวันออกพื้นที่ลดหลั่นลงตามลำดับ ทางด้านตะวันตกส่วนใหญ่เป็นเทือกเขา ทะเลทรายและที่ราบสูง และค่อยๆ ลาดลงทางสู่ทิศตะวันออกซึ่งติดกับทะเล

ภูมิอากาศ

ประเทศจีนมี 4 ฤดู ได้แก่ ฤดูใบไม้ผลิ (มี.ค.-พ.ค.) ฤดูร้อน (มิ.ย.-ส.ค.) ฤดูใบไม้ร่วง (ก.ย.-พ.ย.) และฤดูหนาว (ธ.ค.-ก.พ.) แต่อุณหภูมิเฉลี่ยในแต่ละมณฑลจะต่างกันเพราะประเทศจีนมีพื้นที่กว้างใหญ่มาก

จำนวนประชากร

1,307 ล้านคน (สถิติปี 2005)

ชนชาติ

มีชนชาติรวมกัน 56 ชนชาติ โดยเป็นชาว "ฮั่น" 93.3% ที่เหลือเป็นชนชาติส่วนน้อย 55 ชนชาติ ชนชาติส่วนน้อยทุกชนชาติในจีนจะมีความเท่าเทียมกัน ตามกฎหมายแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน

ภาษาราชการ

ภาษาจีนกลาง (普通话 ^{pǔ tōng huà}) นอกจากนี้ชาวจีนในแต่ละมณฑลก็ยังมีภาษาท้องถิ่นของตน เช่น เสฉวน หนานหนิง กวางตุ้ง แต้จิ๋ว ไทห่า ฮกเกี้ยน เซียงไฮ้ เป็นต้น โดยใช้อักษรจีนแบบย่อ (简体字 ^{jiǎn tǐ zì} Simplified Chinese)

รูปแบบการปกครอง

สังคมนิยมแบบจีน

เมืองหลวง

กรุงปักกิ่ง (Beijing ^{Beijing} 北京) เป็นมหานครที่ขึ้นตรงต่อส่วนกลาง เป็นศูนย์กลางทั้งการเมือง วัฒนธรรม การศึกษาและวิทยาศาสตร์

เขตการปกครอง

การปกครองส่วนกลางแบ่งออกเป็น 23 มณฑล (รวมถึงไต้หวัน) 5 เขตปกครองตนเอง (มองโกเลีย หนิงเซีย่ ซินเจียง กวางซี และทิเบต) 4 มหานครที่ขึ้นต่อส่วนกลาง (ปักกิ่ง เซียงไฮ้ เทียนจิน และฉงชิ่ง) และ 2 เขตบริหารพิเศษ (ฮ่องกง และมาเก๊า)

วันชาติ

ประธานเหมาเจ๋อตงได้สถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีนขึ้นเมื่อ 1 ตุลาคม ค.ศ.1949 ภายหลังจากที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนมีชัยชนะเหนือพรรคก๊กมินตั๋ง

ธงชาติ

พื้นธงสีแดงมีรูปดาวสีเหลือง 5 ดวง ดาวดวงใหญ่หมายถึงพรรคคอมมิวนิสต์จีนซึ่งเป็นผู้นำ ดาวเล็กๆ ทั้งสี่ดวงหมายถึง "ชนชั้น" ที่ประกอบขึ้นเป็นสังคมจีน คือ ชนชั้นกรรมากร ชนชั้นชาวนา ชนชั้นนายทุนน้อย และชนชั้นนายทุนแห่งชาติ

สัญลักษณ์

ดาว 5 ดวงเหนือเทียนอันเหมิน ล้อมด้วยรวงข้าวและพันเพ็ญ

ผู้นำประเทศ (เขาคำตรงตำแหน่ง มีนาคม 2003)
 ประธานาธิบดี นายหู จิ่นเทา (胡锦涛)
 นายกรัฐมนตรี นายเวิน เจียเป่า (温家宝)

เศรษฐกิจ

เศรษฐกิจจีนขยายตัวอย่างต่อเนื่องภายใต้นโยบายการปฏิรูปและการเปิดประเทศที่ดำเนินมาตั้งแต่ ค.ศ.1978 รัฐบาลจีนมีเป้าหมายที่จะเน้นผลผลิตทางการเกษตรให้พอเพียงสำหรับการบริโภคภายในประเทศ ในขณะเดียวกัน ก็เน้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีระดับสูงด้วย ในปีค.ศ. 2001 จีนได้เข้าเป็นสมาชิก WTO

เงินตรา

สกุลเงินของจีนเรียกว่า "เหรินหมินปี้" (人民币) (rénmín bì) เงินตราของประชาชนโดยมีหน่วยเรียกเป็น "หยวน" (元)

รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี

1,700 ดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2005) (ปี 2003 เป็นปีแรกที่รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีสูงเกิน 1,000 ดอลลาร์สหรัฐ)

GDP

ประมาณ 2,270,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2005) จัดว่าเศรษฐกิจของจีนมีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 5 ของโลกโดย GDP Growth คิดเป็น 9.5% (ปี 2004) และ 9.9% (ปี 2005)

ทุนสำรองเงินตราระหว่างประเทศ

819,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ปี 2005)

สังคม

แม้ว่าการเปิดประเทศและการปฏิรูปเศรษฐกิจของจีนจะทำให้ประชาชนจีนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่ในขณะเดียวกันก็ก่อให้เกิดปัญหาสังคมอย่างกว้างขวาง เช่น ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม (เนื่องจากรายได้ของประชาชนในเมืองและชนบทแตกต่างกันมาก) รัฐบาลจีนได้แก้ปัญหาโดยพยายามลดช่องว่างระหว่างเมืองกับชนบท ตลอดจนให้สิทธิเสรีภาพแก่ประชาชนในการประกอบธุรกิจและการดำเนินชีวิตประจำวันมากขึ้น

สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตไทย-จีน

1 กรกฎาคม ค.ศ. 1975 (พ.ศ. 2518)

